

[Gustav Pedersen.]

virkelig vil paastaa, at vi er sikre paa, at der ikke bliver Brug for en Arbejdsfordelingsordning endnu et Stykke Tid fremefter.

Aage Fogh: Det havde vel i og for sig ikke været nødvendigt for mig at tage Ordet, men jeg vil dog for en Sikkerheds Skyld gerne sige til det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen, at jeg troede, det ærede Medlem havde forstaaet, at inden for vort Parti regner vi absolut med lige Ret for Mænd og Kvinder. Altsaa, Motiveringen for, at jeg er gaaet imod, kan ikke søges her. Jeg skal derimod forklare det ærede Medlem, at det ligger saadan, at da vi i Vinter behandlede Loven om Arbejdsløshedshjælp og havde faaet en Række Oplysninger ude fra de forskellige Ledere af Arbejdsanvisningskontorerne, da meldte man f. Eks. nede fra Kontoret i Roskilde, at man ikke kunde faa den nødvendige kvindelige Arbejdskraft paa Skt. Hans Hospital til Rengøring, fordi man havde Arbejdsfordeling paa Tekstilfabrikken der i Byen. Det er et af de Eksempler, som er oplyst for Udvalget tidligere, og som vi antagelig vilde have faaet oplyst igen, hvis vi havde haft Materialet fremme nu. Det er ikke, fordi det er Kvinder, men fordi det er bevisligt, at der i en Række Tilfælde er stærkest Mangel paa Kvinder, og da de Fag, vi fik Oplysning om i Gaar, væsentligt omfatter Kvinder, har jeg brugt Materialet her, selvfølgelig ikke fordi det er Kvinder — det er ikke Kønnen, der gør Forskellen for mig —, men fordi det er en Kendsgerning, at det er den Arbejdskraft, der er Brug for, som er arbejdsfordelt.

Ordføreren (Avel Kristensen): Det forekommer mig meget mærkeligt, at det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen, som mener, at en Ordning med Arbejdsfordeling er paa-krævet, vil stille Krav til os, som mener, den er skadelig, om, at vi skal stille Forslag om, hvorledes man skal kunne bevare denne Lov. Det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen har som Ordfører for nogle af Tingets Medlemmer stillet Forslag om Forlængelse af Loven og sagt, at man var villig til en Forhandling om visse Ændringer, men det maa da virkelig blive Forslagsstillernes Sag at komme med et saadant Forslag, som er acceptabelt for os, der mener, at Loven bør bortfalde paa Grund af de skadelige Virkninger, den har haft. Jeg vil bestemt hævde, at det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen ikke under Udvalgsbehandlingen har stillet et eneste Forslag eller paa Forespørgsel fra min Side, om han havde

mere at bemærke, har ønsket yderligere Drøftelser i denne Sag, saa dette med, at vi kunde vente til Lørdag, da der forhaabentlig ikke bliver Møde her i Tinget, kan jeg ikke se, der skulde være nogen som helst Realitet i.

Jeg vil gerne igen paapege, at det, at man visse Steder mangler nogle faa Mennesker, som er bundet af Arbejdsfordelingen, meget hyppigt medfører en mindre Beskæftigelse for andre. Hvis man i en Virksomhed f. Eks. mangler 10—15 Kvinder, vil det meget let medføre formindsket Produktion i den paagældende Virksomhed, saa der derved bliver mindre Beskæftigelse til et tilsvarende Antal Mænd. Jeg føler mig helt overbevist om, at Arbejdsfordelingslovens Bortfald, saaledes at disse Mennesker kan overflyttes til Steder, hvor man nu mangler dem, vil medføre, at der bliver beskæftiget flere af de andre Grupper, som der i og for sig ikke i Øjeblikket er Beskæftigelse til — og her tænker jeg særlig paa Arbejds mændene. Jeg ved et bestemt Tilfælde, hvor en Virksomhed for nylig maatte afskedige adskillige Arbejds mænd, fordi de i lang Tid ikke havde kunnet faa tilstrækkelig kvindelig Arbejdskraft anvist fra Kvindeligt Arbejderforbund.

Saa spørges der, hvorfor man ikke kan overlade det til Arbejderne og Arbejdsgiverne alene at afgøre, om der skal være Arbejdsfordeling eller ej. Det kan man ikke, fordi det ikke er sikkert, at Samfundets Interesse er sammenfaldende med den paagældende Virksomheds Interesse. Jeg tvivler f. Eks. ikke paa, at man meget let vil kunne faa en Virksomhed og dens Arbejdere til at enes om, at vi skulde have en voldsom Toldbeskyttelse paa netop de Varer, den Virksomhed lavede, men jeg er ikke sikker paa, at det, man kunde enes om, altid vilde være noget, som samtidig tjente Samfundets Interesser, og derfor kan man heller ikke overlade det til en Virksomhed for Statens Regning at beholde Arbejdskraft, som er anvendelig andre Steder, naar den savnes andre Steder.

Naar vi ønsker Arbejdsfordelingsloven ophævet, saa er dette ikke vendt imod Arbejderne, og der ligger ikke deri nogen som helst Brod mod Arbejderklassen. Det er heller ikke paa Grund af de økonomiske Byrder, Loven har betydet for Staten, men det er, fordi vi føler os sikre paa, at den formindsker den Mængde produktivt Arbejde, der kan udføres, og derfor maa den i den forhaandenværende Situation væk. Der er mange Virksomheder, som for Tiden maa oplære ufaglært Arbejdskraft til at